"वादौ म्लं, लच्चे च रोहियो तवावियाः! लद-यावादाद्यमय गुद्धं फाल्गुनीयुग्मम्। कटिरिय ख स्तियाः,पार्ययोच यमवा भवति भाष्ट्रपदाः! कृतिस्था रेक्स्यो, विद्ययेच्छरेर उस्रराधा च। प्रतं विद्ययिक्षाः, सुलो विद्याखाः स्त्रतो नरी इकः। यकुल्यच प्रनर्वसः, एक्षे वार्षचिताच नषाः। योवा ज्योताः, स्वयो जन्यः, प्रथ्यो सस्तं, दिलाः (दलाः)स्तितः। इसितं यतिभवनयः नाविका भयाः, स्वयिरा नेति। वित्रा चवाटसंस्ता, धिरो भरत्यः, धिरोवष्ट्राचाद्यां। नचत्रप्रवक्ष्यो उसं वर्त्यो स्वय्याद्याद्याः। वर्त्याद्याः स्वय्याद्याः स्वय्याः संवृते चन्द्रे। स्वयादः वर्त्याः विष्युं सम्बूज्यः धिवान् च। दद्याद्वते स्वयादे स्वयः स्वयः स्वयः स्वयः । वासनप्रः ७७ स्वः विस्तारो स्थाः।

त्रस्तिमा प्रः राधिकहस्यनस्ताणामेकैकदिने भीगः ।

११६०० सवात्रकस्य सप्तियंश्या सर्व विभक्षस्य ८०० यतसवास्त्रिये भीगे "भभोगोऽस्यती विप्ताः" सूर्विः ।

तस्तिमान नः स्रः सिः स्त्री दिनादिनानभेदे सङ्गुधस्रो

५७६ ए॰ माजलमानशस् च देश्रम्।

नस्त्रमाला की नस्त्रवंखिका माता। १ पप्तवंशितकीक्तिकादिरियतमास्यायाम् स्वन्दः। ६तः। २ नस्त्रवेषी
सं 'यावस्त्रसमासा विस्तित नगने भूषयन्तीः भाषा"
ह॰सं॰१॰१स॰। १ इस्तिनां मालाभे हे सं 'नियार्क समदेनेव
परिस्कृरत्साकं सन्द्रनस्त्रमालेन' कादः (गन्त इस्तिना)

निस्त्रयाज्ञ पः नचतिनिध्तः हत्त्ययं याजयित यस-विष्-वृद्धा नचतिनिध्तत्योषोद्वावनेन यानि-बारसे व्यवस्त्राञ्चये ''व्याञ्चायका देवस्त्रा नचत व्यानयाजकाः। एते त्राञ्चयचार्यका महापविष्ठ पञ्चसाः'' सा॰शा॰ ७६ स॰ तद्य निन्दोक्ता

नचात्योग प्रश्चलभेदे योगः क्रूरपडादिभियाँगः। नच नव्यूष्ट्यन्द्रे यक्तव्ये नचलेषु क्रूरादिपह्योगे ''सांव-सरा ज्योतिभि भाभियुक्ताः वज्ञल्योनेषु प निच यक्ताः" भा॰ ७० ६७ सा॰

नस्त्रयोगिनी स्तो नस्तैरिंभगिनमया युक्तते युक्तचित्रम्। दास्त्रायणीम् स्विन्दादिषु ''तस्तै नस्त्रयोनिन्दः स्त्रविद्वित्वस्ताः। रोहिस्पीमस्साः क्या दसः
माचेत्रमेः ददौ'' हरितं १२६ सः। रोहिस्यायन्द्रसातिधिदस्यात् तस्त्र संस्वस्त्राति बोध्यस्।

नचलयोनि जी ३तः। विवाहादौ योनिक्ये छपयमधळे १२५ • प्• दगास् । व्यक्षे च्योतिमचा दव मा• चा०२ ६ च० नचयराज ४० ६त० टच समा। चन्द्रे (विकासराजे वर्णान नचत्रलीम प ६तः। नचमाधिष्ठतकोकभेटे 'किकास अन्द्रवीका क्योताच प्रोताच नचनकीकेच गागीति विषयु नजलकोका क्षीताच प्रोताच देवलोकेषु अत-बा-१८।६।६।१। तल्लोकस्थानादिकं च काथीखन्व व्यतं यदा ''दत्तः प्रजाविनिमाँखे दत्तो लातः प्रजा-पतिः। परिदुष्टितरकाख इपनावण्यभवषाः। सर्वा कावकाकिको रोडियोपस्याः सुताः। तामिकासा तपक्तीवं प्राच्य वैश्वेवरीं प्ररोस् । बाराधितो सङ्गिरेवः खोबः(खबबा खड़ितः)बीबविभवतः। भवतोऽपि मङ्गा-देव ! भव ! तापहरो हि यः । ह्रियेण भवता हुल्यः स नोभत्ती भवत्विति । विद्यं संस्थाय सुमइन् नर्जाते दर-मंजितम् । बर्णायास्तरे रस्ये सङ्गमेश्वरसिंस्थौ । दिव्य वर्षेष इचल प्रवायित संतितस्। तपस्तप्तं महत्तासिः धरमेरपि इम्बरम्। ततस्तु हो हि विश्वेशोव्यतरहर-सरीमामेबदसीमामेकार्थीस्वरचेतसास । श्रीविश्वेशर उवाच। न स्थातं हि तपीऽत्युयमेतदन्या-भिरोहगम्। प्राावकाभिक्तकाद्दोनाम नचलमल वै। प्रकायित चंत्रीन नप्तं यक्तवचा रधुना । भवती भिक्ततः पंस्तिमध्यया यो भविष्यति । ज्यातिसको समस्ते ऽस्ति-स्पन एवा भविष्यय। बेषादीनाञ्च राशीनां योनयो य्यसत्तमाः । खोवधीनां सुधायाय , त्राश्चाषानाञ्च यः पतिः। पतिमत्वी भवत्वी प्रितंत पत्वा शुभाननाः 🚉 भवतीनासिदं विक्षं नच्छे बर्द्याच्यासा पुर्शायता नरो मना नजलकोकसत्त्रमध्। उपरिवासनाकृत् बोकी वस्तु भविष्यति। स्वामां तारकाचाच्य मध्ये बान्या भविष्य । नज्ञ स्पूजका ये च नज्ञ स्वृतचारिचः। ते यो चोके विषय्रानि नचलसद्यप्रभाः। नधलप्रकृ-राश्चीनां बाधा तेषां कदाचन । न भावभन्नति ये काध्यां नचले खरवी चकाः"।

म्द्रातिया स्ती नचनायां तन्नस्तिय हादीनां चारचा-नाव विद्या | स्त्रोतिषविद्यायास् 'न चेत्पातनिमित्तास्वां न नचनाष्ट्रविद्या । नात्त्रपासनवादास्यां भिर्चां विष्येत कर्ष्ट्रिचत् सतुः । 'विद्यानेन वा स्वविद्ये विस्तानाति दत्य प्रक्रमे ''त्रद्याविद्यां सूतविद्यां चन्नविद्यां नचनविद्यास्' सा॰स० ।